

Motion till riksdagen

1988/89:Fö407

av Birger Hagård (m)

Förbandsnamn inom försvarsmakten

Enligt en gammal tradition har förstavelsen "infanteri" – med några undantag – icke brukat ingå i namnet på förband tillhörande infanteriet. Man visste således, att t.ex. Kungl. Kronobergs regemente var ett infanteriregemente. Specialtruppslagens förband hade däremot alltid en förtydligande förstavelse av typen Skånska *dragon*regementet, Göta *pansar*livgarde och *Signal*regementet.

Till följd av förbandssammanslagningar och vidareförande av nedlagda förbands traditioner är det i dag ett enda virrvarr. Man kan ofta ej längre av ett förbands namn förstå, i vilket truppslag det hör hemma. Det är ej heller någon konsekvens i galenskapen. Således är Upplands regemente märkligt nog ett signalregemente, medan övriga förband inom signaltrupperna helt riktigt ännu benämns Göta *signal*bataljon och Norrlands *signal*regemente. Icke ett enda pansarregemente – men däremot Norrbottens *pansar*bataljon (P 5) – får heta så; Skånska dragonregementet (P 2) tillhör ingalunda såsom fram till 1928 kavalleriet utan pansartrupperna, vari det 1942 upprättades som Skånska pansarregementet. Det nuvarande P 18 heter Gotlands regemente men såsom I 18 hette det – inkonsekvent nog – Gotlands *infanteri*regemente!

En enhetlig nomenklatur vore att föredraga och skulle även ansluta till äldre tradition. Pansarregementena bör således återfå förstavelsen "pansar-" och S I sitt 1957–74 brukade namn Upplands signalregemente, vilket talar om vad förbandet sysslar med, medan P 2 blir "pansardragoner" i motsats till K 4.

Numreringen av arméns förband, vilken infördes officiellt 1816 (för artilleriets del dock först 1831), är lika inkonsekvent. Vid införandet numrerades regementena i löpande följd inom respektive truppslag i överensstämmelse med vederbörande förbands plats i ranglistan. Den sistnämnda avskaffades genom en generalorden 1942, i praktiken genomförd tre år senare, lär oss en uppsats i *Meddelande XXXXVII från Armémuseum* av museets dåvarande styresman. Kontinuiteten hade dock redan brutits genom att truppförband med höga stamnummer flyttats in i låga nummer som blivit vakanta efter indragna eller sammanslagna regementen och därvid även fått tillgodoräkna rang i enlighet med platsen i nummerserien. Numren borde ha förblivit vakanta. Bortsett därifrån antyder emellertid förbandsnumret – enligt den gamla principen om löpande nummer inom respektive truppslag – P 18, att vi någon gång haft inalles 18 pansarförband, vilket

ingalunda är fallet. Genom att reducera denna siffra med 10 skulle vi däremot få det rätta antalet åtta och samtidigt kunde P 10 återfå sitt ursprungliga P 3.

Mot. 1988/89
Fö407

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om förtydligande förståvelser i vissa förbandsnamn och korrigerig i de löpande förbandsnumreringarna.

Stockholm den 16 januari 1989

Birger Hagård (m)